

tage fra Kjøbstadgrundeierens Brandforsikringsfond omtrent en Fjerdedeel af deres opsamlende Formue, er det mere end sandsynligt, at der vil blive paalagt ogsaa de ældre Interessenter, som hidtil have været fritagne for Contingent, atter at svare Contingent, og at Contingentet for de øvrige Interessenter maa blive forøget. Jeg troer, at det er den højeste Grad af Ubilighed. Naar nu dertil kommer, at den Brandskade, som i det Hele skal erstattes, ikke er noget overordentligt stort Beløb — den hele Brandskade er omtrent 150,000 Rbd. — synes det mig ogsaa underligt, at man ikke vil trække det ind under Fordelingen paa alle Statsborgere eller lade det blive erstattet af Statskassen, og det forekommer mig saa meget mere underligt, naar man erindrer, at vi ved de tidligere Discussioner her ofte have hørt omtale, at Kjøbstadbeoerne udgjøre med Hensyn til den directe Skatteyder omtrent en Femtedeel imod Landbeoerne; men her stiller Sagen sig saaledes, at det omtrent er en Sjettedeel af Brandskaden, der falder paa Landbygningernes Assurancefond, og de øvrige fem Sjettede ville falde ene paa dem, som repræsenterer kun omtrent en Femtedeel af alle Skatteydere.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er forlangt af følgende 15 Medlemmer: Jespersen, Frølund, N. Pedersen, Høier, Wilkens, Luxen, Hækkerup, Tscherning, J. C. Drewsen, Schack, Rothe, Chr. Larsen, Boserup, L. Hansen og Jørgensen.

Med den derpaa stedfundne Afstemning blev Afslutning af Forhandlingerne vedtaget med 39 Stemmer mod 27.

Formanden: Vi gaae derefter til Afstemning; der er kun stillet det Forslag af Udvalget, at Paragraphen udgaaer, hvilket jo

vil finde sin Afgjørelse ved Afstemningen over Udkastets § 2.

Med den derefter stedfundne Afstemning blev Udkastets § 2, saalydende:

Til Dækning af de Branderskadeer, der saavel af Kjøbstadernes som af Landbygningernes Brandforsikringsfonds ere udrede i Anledning af de ved Krigen foranledigede Brandskader, tilstaaes førstnævnte Fond 122,450 Rbd. og sidstnævnte Fond 28,500 Rbd.

forkastet med 43 Stemmer mod 28.

Derefter gik man over til det næste Afstnit, omfattende § 3 med de til samme hørende paa Listen under Nr. 3—5 opførte Forslag samt Udvalgets Forslag under Nr. 2, at anden Pasfus i § 3 udgaaer.

Ordførelsen: Jeg troer, at det Forslag, som under Nr. 3 er stillet af 2 arede Rigsdagsmænd, vilde blive saa bebyrdende for Statskassen, at vi ikke under nærværende Forhold tør paatage os i Aaret 1851 at udbetale de $\frac{2}{3}$ contant. Det vilde være for betænkeligt. Hvad det Forslag angaaer, som er stillet under Nr. 4, er det kun en Redactionsforandring, som har forekommet Udvalget hensigtsmæssig, da det først i de paafølgende §§ bestemmes, hvilke der er berettigede til Erstatning. Hvad det under Nr. 5 stillede Forslag angaaer, har Udvalget væsentligt støttet det derpaa, at Sjælden ikke var ude af Landet den 11te Juli 1849, og at der er en Deel af de Krav paa Erstatning, der ere opstillede efter denne Tid; og det har derfor forekommet os rimeligt, at Forrentningen af Obligationerne først fastsættes at burde begynde fra 11te Juni 1850. Forøvrigt kan der jo tale meget ogsaa for den modsatte Mening.